

MEVROUW KOGER SPREEKT DE TWEDE KAMER TOE

Geachte leden van de Tweede Kamer,

Mijn man en ik zijn respectievelijk 76 en 75 jaar en wij willen niet dood. Ons gezond verstand zegt ons echter, dat ons leven, net als dat van alle andere levende wezens, eindig zal zijn. Ook beseffen we heel goed, dat we inmiddels een leeftijd bereikt hebben, die vele medemensen niet mochten bereiken en dat de tijd gekomen is, dat we het niet langer voor ons uit kunnen schuiven om over de gang van zaken bij ons naderende einde na te denken. Een feit waaraan wij door onze fysieke gesteldheid bijna dagelijks herinnerd worden.

Nee, wij willen niet dood maar, als de tijd daarvoor gekomen is, willen we op de weg daarnaar toe al helemaal niet eerst ondraaglijk moeten lijden. Noch psychisch noch fysiek. En wij vragen ons oprecht af hoe het mogelijk is, dat sommigen van u van mening zijn, dat zij het recht hebben om andersdenkenden bij Wet te verbieden hun eigen keuze te maken over de wijze waarop zij afscheid van hun leven willen nemen. De gedachte, dat het mensen in een beschaafd land ontzegd wordt om voor een barmhartig einde te kiezen, vervult ons met angst en afgrijzen. Wij zelf geven er niet alleen de voorkeur aan om over een middel te beschikken, dat ons in staat stelt zelf een draaglijk einde aan ons leven te maken op een door ons zelf gekozen tijdstip, wij putten uit die mogelijkheid ook troost en rust.

Dringend verzoek ik de tegenstanders van de verruiming van de euthanasiewet over hun eigen schaduw heen te stappen en aan hen, die zelfbeschikkingsrecht over hun eigen leven en dood willen hebben, dit recht te gunnen. Het lot van velen, die om welke reden dan ook zo wanhopig zijn, dat ze op gruwelijke wijze tot zelfdoding besluiten over te gaan, ligt in uw handen. Veroordeel ze niet tot wanhoopsdaden. Gun hen het recht op zelfbeschikking. Dit recht heeft u zelf immers ook. Als uw tijd is gekomen, mag u ervoor kiezen uw sterfbed op de door u gewenste wijze te laten verlopen. Niemand zal u daarin belemmeren.

Laat ik besluiten met de uitspraak, dat ik hoop dat er zowel in de Tweede als in de Eerste Kamer een meerderheid is van leden, die voor zelfbeschikkingsrecht met betrekking tot wijze en tijdstip van overlijden zijn. Op hen wil ik een dringend beroep doen de euthanasiewet op korte termijn zo aan te passen, dat elke onderdaan van de Nederlandse staat het recht krijgt zelf over zijn eigen afscheid van het leven te mogen beslissen.

Mijn man en ik zijn beiden lid van het NVVE en de CLW en wij hebben grote waardering voor hun inzet en pleitbezorging. De voorbeeldbrief van de laatste instantie zal u zeker bereiken. Daarin wordt ook onze mening en visie uitstekend verwoord. Ik had er echter behoefte aan mijn eigen visie aan u te doen toekomen.

Hoogachtend,
J.F. Koger-van Ommen